

Gáti Dánielné

Ezen a fényképen az anyám [Gáti Dánielné, szül. Kupferstein Margit] a rádiónk mellett áll. Talán éppen akkor költöztünk át a budakeszi úti lakásunkba, és ezért van a rádió a garázsunkban. Ez még az 1950-es évek elején történt.

Abban az időben nem is nagyon volt televízió. Voltak azok a fekete-fehér magyar tévék, anyámnak is olyan volt, de akkoriban hétfőn nem volt adás. Főleg rádió volt, amit az ember hallgatott. A nagy világvevő rádiót, mint ezt is itt, nem szabadott nagyon hallgatni, mert nem nagyon lehetett nyugati dolgokkal foglalkozni, csak titokban. De azért én hallgattam mindig, főleg a nyugati zenéket. Nem voltak nyitva a határok, a Nyugattal nem volt kereskedelmi kapcsolat jóformán.

Anyám kiadta mind a két szobát albérlőknek, mi pedig a nappaliban, a társalgó szobában aludtunk. Ebből élt anyám, meg kapta a nyugdíjat apám után. Utána én is már dolgoztam, és oda kellett adni a pénzt, amit kerestem. Odaadtam neki, és adott nekem zsebpénzt belőle. Nem nagyon költeztem, nem jártam éjszakánként mulatókba, bárba, kocsmákba. Nekem mozira kellett, na meg édességre, mert jártam a cukrászdába. Megéltünk, de nem úgy, mint kint, Amerikában, mert az emberek nem úgy éltek itt, Magyarországon.